

Sygn. akt II CSK 725/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa K. Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w D.
przeciwko "A." Spółce Akcyjnej z siedzibą w P.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej P.
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 22/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wnioski pozwanej oraz interwenienta ubocznego o zasądzenie
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 12 czerwca 2014 r. Powód powołał się na mające występować w sprawie zagadnienie prawne dotyczące wykładni art. 647¹ § 1 k.c. w kontekście sposobu wyrażenia zgody przez inwestora na zawarcie umowy przez wykonawcę z podwykonawcą jako przesłanki powstania solidarnej odpowiedzialności inwestora za wynagrodzenie podwykonawcy. Pomijając fakt, że błędnie powołał w tym zakresie art. 647¹ § 1 k.c. zamiast art. 647¹ § 2 k.c., trzeba wskazać, że kwestia sposobu wyrażenia zgody przez inwestora na zawarcie umowy przez wykonawcę z podwykonawcą była już rozpatrywana w judykaturze Sądu Najwyższego (por. wyroki z dnia 6 października 2010 r., II CSK 201/10, OSNC 2011, nr 5, poz. 50, oraz z dnia 4 lutego 2011 r., III CSK 152/10, nie publ.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wnioski pozwanej i interwenienta ubocznego o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy oddalił, gdyż pisma określone mianem odpowiedzi na skargę kasacyjną podmioty te złożyły po upływie terminów do dokonania tej czynności (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r.,

IV CKN 1071/00, OSNC 2003, nr 9, poz. 120, z dnia 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01, nie publ.; z 14 lutego 2012 r., II PK 139/11, nie publ.).